

Promluva papeže Benedikta XVI. při setkání s biskupy

Páni kardinálové,
Drahý mons. Gayné, předsedo biskupské konference Beninu,
Drazí bratři v biskupské!

Jsem moc rád, že se mohu tento večer setkat s vámi, pastýři katolické církve Beninu. Děkuji předsedovi vaší biskupské konference, mons. Antoine Gayné, arcibiskupovi Cotonou za bratrská slova na uvítanou. Těší mne, že mohu spolu s vámi děkovat Pánu u příležitosti stopadesátého výročí zahájení evangelizace vaší země. 18. dubna 1861 totiž se totiž v Quidah vylodili první misionáři ze *Společnosti afrických misí* a začali psát novou stránku dějin zvěstování evangelia v západní Africe. Církev je obzvláště vděčná všem misionářům, biskupům, kněžím, řeholníkům a řeholnicím i laikům pocházejících z ostatních zemí či z této země, kteří zde působili během této doby. Velkoryse darovali svůj život, někdy hrdinským způsobem, aby byla všem zvěstována láska Boží.

Oslava tohoto jubilea je pro vaše komunity a pro každého z jejich členů příležitostí ke hluboké duchovní obnově. Na vás jakožto pastýřích Božího lidu je, abyste ve světle Božího Slova rozlišovali její okolnosti. *Rok víry*, který jsem vyhlásil u příležitosti padesátého výročí zahájení Druhého vatikánského koncilu, bude k tomu zajisté vhodnou příležitostí, jež umožní věřícím znovu objevit a prohloubit jejich víru v osobu Spasitele lidí. Právě proto, že před 150 lety Krista přijali a učinili středem svého života měli tito muži a ženy odvahu dát všechno do služeb evangelia. Stejný úkon musí být středem života celé církve také dnes. Tvář ukřižovaného a oslaveného Krista nás všechny musí vést, abychom dosvědčovali jeho lásku světu. Tento postoj vyžaduje neustálou konverzi, aby se prorocké dimenzi našeho hlásání dostávalo nových sil. Ti, kteří obdrželi poslání vést Boží lid, ji mají probouzet, pomáhat rozlišovat znamení Boží přítomnosti v srdcích lidí i v dějinách. Kéž by všichni věřící prožívali osobní i komunitní setkání s Kristem, aby se stali jeho posly! Toto setkání s Kristem musí být pevně zakořeněno přijetím a rozjímáním Božího Slova. Písmo musí v životě církve a každého křesťana zaujímat vskutku centrální místo. Učiňte z jeho znovuobjevení zdroj stálé obnovy, aby sjednocovalo každodenní život věřících a bylo vždycky jádrem veškeré církevní aktivity.

Boží Slovo si církev nemůže nechávat pro sebe, ale je povolána hlásat ho světu. Tento jubilejní rok musí být pro církev v Beninu příležitostí k umocnění jejího misionářského vědomí. Apoštolská horlivost, která musí oživovat všechny věřící, vychází přímo z jejich křtu, a proto se nemohou vyhnout odpovědnosti za vyznávání svojí víry v Krista a v jeho evangelium ve svém každodenním životě, ať jsou kdekoli. Biskupové a kněží jsou povoláni probouzet toto vědomí v rodinách, ve farnostech, v komunitách a různých církevních hnutích. Chtěl bych ještě jednou poukázat na obdivuhodnou roli, kterou mají v misijní činnosti katecheté vašich diecézí. Na druhé straně, jak jsem zdůraznil v posynodální apoštolské exhortaci *Verbum Domini*, „církev se žádným způsobem nemůže omezovat na «udržovací» pastorační službu těm, kteří už Kristovo evangelium znají. Misijní rozlet je jasným znamením zralosti církevního společenství“ (č.95). Církev musí jít všem vstříc. Pokračujte tedy ve svých snahách dělit se o misionáře s diecézemi, kde se jich nedostává, ať už ve vaší zemi či ostatních zemích Afriky nebo i nejbližších kontinentů. Nemějte strach probouzet misijní povolání mezi kněžími, řeholníky, řeholnicemi i laiky!

Aby svět uvěřil ve Slovo, které církev zvěstuje, je nezbytné, aby Kristovi učedníci byli vzájemně sjednoceni (srov. *Jan 17,21*). Jako vůdci a pastýři svého lidu jste povoláni mít hluboké vědomí svátostného bratrství, které vás sjednocuje, a jediného poslání, které je vám svěřeno, abyste byli skutečně znamením a protagonisty jednoty svých diecézí. Vůči vašim kněžím musí převažovat postoj naslouchání, osobní

a otcovské vnímavosti, aby měli jistotu, že je máte rádi, žili svoje povolání upřímně a klidně, vyzařovali kolem sebe radost a věrně plnili svoje úkoly. Pomáhejte proto kněžím a věřícím znovu objevovat krásu kněžství a kněžské služby. Těžkosti, s nimiž se střetnete a které mohou být někdy i vážné, nesmějí být nikdy důvodem k zoufání, ale naopak, mají se stát podnětem, který u kněží i biskupů probouzí hlubší duchovní život, naplňuje jejich srdce rostoucí láskou ke Kristu a horlivostí v posvěcování Božího lidu. Posílení svazků bratrství a přátelství mezi všemi bude důležitou oporou, která umožní pokročit ve snaze o duchovní a lidský růst.

Drazí bratři v biskupské službě, formace budoucích kněží vašich diecézí je skutečnost, která vám leží na srdci zvláštním způsobem. Čiňte z ní jednu ze svých pastoračních priorit. Je zapotřebí pevné lidské, intelektuální a duchovní formace, jež umožní mladým mužům dosáhnout osobní, psychologické a citové rovnováhy a připraví je k přijetí reality kněžského života, zvláště na rovině vztahů. Řekl jsem to ostatně už v listu, který jsem nedávno zaslal seminaristům „nejdůležitější věcí na cestě ke kněžství a během celého kněžského života je osobní vztah k Bohu v Ježíši Kristu. Kněz ...je poslem Boha mezi lidmi. Chce přivádět k Bohu a tak také přispívat k růstu opravdového společenství lidí mezi sebou“ (*List seminaristům*, 1). V této perspektivě se tedy seminaristé mají učit žít v neustálém kontaktu s Bohem. Volba formátorů je proto jednou z důležitých odpovědností, která náleží biskupům. Plňte ji tedy s rozvahou a rozlišováním. Kromě nezbytných lidských a intelektuálních kvalit musí formátorům ležet na srdci pokrok na cestě ke svatosti a to jak jejich vlastní, tak těch, kterým jsou pověřeni pomáhat při hledání Boží vůle v jejich životě.

Biskupská služba, k níž vás povolal Pán, má svoje radosti i strasti. Dnešním setkáním bych rád zanechal každému z vás poselství naděje. Pán učinil mezi lidem Beninu během těchto 150 let veliké věci. Buďte si jisti, že vás nadále denně provází ve vašem nasazení ve službách evangelizace. Buďte vždy pastýři podle Božího srdce a autentickými služebníky evangelia. Muži a ženy dnešní doby to od vás očekávají.

Drazí bratři v biskupské službě, chtěl bych vám na závěr našeho setkání říci, že mám opravdu velkou radost, že mohu být znovu na návštěvě Afriky, a zejména Beninu, a přitom oslavit 150. výročí evangelizace vaší země a předat posynodální apoštolskou exhortaci *Africae munus*. Chtěl bych poděkovat vám a vaším prostřednictvím i celému lidu Beninu za vřelé přijetí a řekl bych jednoduše za „africké přijetí“, které jste mi připravili. Svěřuji Panně Marii, Naší Paní Afriky všechny vaše diecéze, vás samotné a vaši biskupskou službu. Ona ať bdí nad veškerým lidem Beninu! A z hloubi srdce uděluji vroucí apoštolské požehnání vám, kněžím, řeholníkům, řeholnicím, katechetům a všem věřícím vašich diecézí.